

26.2.2015

SÄHKÖPOSTITSE

OTK Kristo Ristimäki
kristoristimaki@gmail.com

JARNO LAHTINEN VS. CGI SUOMI OY

Helsingin hovioikeus on antanut asiassa dnro S 13/2701 tuomion 8.12.2014 ([liite](#)). Tuomiossa Jarno Lahtinen on veloitettu maksamaan päämiehellemme 20.000 euroa korkolain 4 §:n 1 momentin mukaisine viivästyskorkoineen kuukauden kuluttua tuomion antamisesta.

Lisäksi Helsingin kärjäoikeus on 11.9.2013 antamassaan tuomiossa velvoittanut Lahtisen korvaamaan päämiehellemme 25.000 euroa korkolain 4 §:n 1 momentin mukaisine viivästyskorkoineen kuukauden kuluttua tuomion antamisesta lukien.

CGI Suomi Oy vaatii Lahtista maksamaan tuomitut määrät korkoineen välittömästi Asianajotoimisto Bird & Bird Oy:n asiakasvarojen tilille FI04 2001 1800 1554 45. Mikäli tuomittuja määriä ei ole kokonaisuudessaan maksettu 5.3.2015 mennessä, CGI Suomi Oy varaa oikeuden laittaa annetut tuomiot täytäntöön ulosottoteitse.

Terveisin,

Maisa Nikkola
asianajaja, Helsinki

Helsingin hovioikeus

Tuomio

Nro 2352

Antamispäivä
8.12.2014

Diaarinumero
S 13/2701

Ratkaisu, johon on haettu muutosta

Helsingin käräjäoikeus 1 os. 11.9.2013 nro 47967
(liitteenä)

Asia

Perusteeton työsuhteen irtisanominen

Valittaja ja vastapuoli

Jarno Juhani Lahtinen

Vastavalittaja ja vastapuoli

CGI Suomi Oy (entinen Logica Suomi Oy)

Asian käsittely hovioikeudessa

Jatkokäsittelylupa myönnetty CGI Suomi Oy:lle 6.11.2013 oikeudenkäynti-
kulujen osalta. Pääkäsittely on toimitettu 11.-12.9.2014.

Valitus

Jarno Juhani Lahtinen on toistaen käräjäoikeuden tuomiosta ilmenevän kanteen vaatinut, että CGI Suomi Oy (jäljempänä CGI) veloitetaan suorittamaan hänelle työsuhteen perusteettomasta irtisanomisesta 94.978,72 euroa laillisine viivästyskorkoineen 1.10.2010 lukien. Toissijaisesti Lahtinen on vaatinut, että hänet vapautetaan korvaamasta CGI:n oikeudenkäyntikulujen ja käräjäoikeudessa tai ainakin, että Lahtisen oikeudenkäyntikulujen korvausvelvollisuus alennetaan 14.400 euroksi käräjäoikeuden osalta.

CGI oli irtisanonut Lahtisen työ sopimuksen työ sopimuslain vastaisesti. Lahtisen 16.12.2008 saama varoitus oli ollut ajallisesti ja asiallisesti vanhentunut eikä varoitukseen ollut vedottu työsuhdetta päätettäessä. Lahtinen oli toiminut työpaikallaan asianmukaisesti. Lahtinen ei ollut uusinut 15.6.2010 annetun varoituksen syynä ollutta menettelyä eikä hän ollut saanut 22.6.2010 suullista varoitusta. Lahtinen oli myös hoitanut 15.6.2010 annetun varoituksen kohteena olleen työtehtävän asianmukaisesti. Lahtinen oli siirretty 2.8.2010 lukien uusiin tehtäviin eikä asiassa ollut näytetty, että

Maksutta

CGI Suomi Oy

Lahtinen olisi 2.8.2010 ja 1.9.2010 välisenä aikana uusinut varoituksessa mainittua menettelyä taikka muutoin laiminlyönyt tai rikkonut työsuhteesta johtuvia velvollisuuksiaan. Lahtisella ei ollut ollut alaisia eikä hän ollut toiminut sellaisessa johtavan toimihenkilön asemassa, että hänen olisi tullut ymmärtää ilman nimenomaisia varoituksia, että työsuhteen jatkamiselle ei ollut edellytyksiä. Lahtisen menettelyä oli tullut arvioida ainoastaan 15.6.2010 annetun kirjallisen varoituksen perusteella sekä ottaa huomioon, että Lahtisen työtehtäviä oli muutettu 2.8.2010 lukien. Viimesijaisesti Lahtisen menettelyä oli arvioitava työsuhteen jatkamisesta 7 luvun 2 §:n 5 momentin mukaisesti. Tilanne ei ollut ollut sellainen, että työnantajalta ei ollut voitu kohtuudella edellyttää sopimussuhteen jatkamista.

Vastavalitus

CGI Oy Finland (jäljempänä CGI) on vaatinut, että Lahtinen velvoitetaan korvaamaan CGI:n oikeudenkäyntikulut käräjäoikeudessa täysimääräisesti 34.191,91 eurolla laillisine korkoineen ja korvaamaan CGI:n asianosais- ja oikeudenkäyntikulut hovioikeuden osalta 32.891,10 eurolla laillisine korkoineen.

CGI oli voittanut pääasian ja Lahtisen vaatimukset oli hylätty. CGI:n asian hoitamiseen liittyvät toimenpiteet ja veloitus olivat olleet tarpeellisia ja kohtuullisia, koska Lahtisen irtisanomisesta oli kulunut melkein kaksi vuotta. Lahtisen kanneperusteet olivat olleet yksilöimättömiä ja vaatimukset ylimitoitettuja. CGI oli joutunut työstämään asiaa runsaasti sekä kirjallisessa valmistelussa että suullisessa valmistelussa ja -pääkäsittelyssä, jotta asian käsittely oli saatu keskitettyä olennaiseen. Avustavan lakimiehen käyttäminen ei ollut aiheuttanut asiassa lisäkustannuksia ja avustajien tuntiveloitus oli ollut huomattavasti normaalia alempi.

Vastaukset

Jarno Lahtinen on vaatinut, että CGI:n vastavalitus hylätään.

CGI:n oikeudenkäyntikuluvaatimuksen perusteena oleva tuntimäärä 209 tuntia oli ylimitoitettu. Lahtisen kanteen nostamisen ajankohdalla tai laajuudella ei ollut ollut merkitystä CGI:n oikeudenkäyntikulujen kannalta. Lahtisen kannevaatimukset eivät myöskään olleet olleet ylimitoitettuja ja hänen ilmoittamansa todistelu oli ollut tarpeellista.

CGI on vaatinut, että Lahtisen valitus hylätään ja Lahtinen velvoitetaan korvaamaan CGI:n vastauskulut hovioikeudessa korkoineen.

Lahtiselle oli annettu kirjalliset varoitukset 16.12.2008 ja 15.6.2010 sekä suullinen varoitus 22.6.2010 sekä varoitusten jälkeen kritiikkiä sähköpostitse kesällä 2010. Lahtiselle 16.12.2008 annettu varoitus ei ollut vanhentunut, koska Lahtinen ei ollut sen jälkeen korjannut menettelyään. Lahtisen kanssa oli käyty keskusteluita, joissa vuoden 2008 yhteistyöongelmat, luottamuspuola ja annettu varoitus olivat olleet esillä. Kaikki varoitukset ja kritiikki olivat koskeneet Lahtisen samankaltaisia rikkomuksia; työtehtävien laiminlyöntiä, passiivisuutta, yhteiskyvyttömyyttä sekä luottamuspuola. Lahtisen

työtehtävä oli ollut erittäin vastuullinen sekä itsenäinen ja hän oli ollut korkeassa asemassa yhtiön hierarkiassa johtoryhmän suoranaisena alaisena. Lahtisen olisi tullut ilman nimenomaista suullista varoitustakin ymmärtää, että työsuhteesta johtuvien velvoitteiden jatkuvat ja olennaiset laiminlyönnit sekä rikkomukset voivat hänen asemassaan johtaa työsuhteen päättämiseen.

Samankaltaiset ongelmat ja yhteistyökyvyttömyys sekä heikko tuloksellisuus olivat jatkuneet koko Lahtisen työsuhteen ajan eri yksiköissä ja kolmen eri esimiehen alaisuudessa. Lahtisella oli ollut lukuisia mahdollisuuksia korjata toimintaansa, mutta hän ei ollut osoittanut mitään pyrkimystä menettelynsä korjaamiseksi. Varoitusten ja kritiikin osalta oli tullut suorittaa kokonaisharkintaa, jossa otettiin huomioon Lahtisen asema yrityksessä. Luottamuspuola oli ollut niin vakava, että Lahtisen irtisanominen oli ainoa vaihtoehto. Lahtiselle oli annettu 10.9.2010 selvitys irtisanomisen perusteista ja hän oli ollut tietoinen, että irtisanomiskynnyksen ylittymiseen oli vaikuttanut myös hänen muu moitittava menettelynsä eikä pelkästään irtisanomisilmoituksessa mainitut varoitukset.

Todistelu

Hovioikeudessa on vedottu käräjäoikeuden tuomiosta ilmeneviin kirjallisiin todisteisiin.

Hovioikeuden pääkäsittelyssä on kuultu todistelutarkoituksessa Jarno Lahtista sekä todistajina Tarja Rautiota, Monika Liikamaata, Tapani Vertasta, Tapio Volasta, Terhi Virestä, Saara Lambergiä, Tapani Karttusta, Ritva Vuoriota, Toomas Kalpiota, Janne Tuomista ja Juha Mäntylää.

Hovioikeuden ratkaisu

Henkilötodistelun sisältö

Pääkäsittelyssä todistajana kuullun Volasen kertomuksesta ilmenee, että hän oli toukokuussa 2008 osallistunut Lahtisen rekrytointiin CGI:n palvelukseen account/client manageriksi (AM). Volanen oli seurannut Lahtisen toimintaa koko työsuhteen ajan, osan aikaa välittömänä ja osan aikaa välillisenä esimiehenä. Lahtinen oli raportoinut suoraan Volaselle, joka oli johtoryhmän jäsen. AM:n tehtävä oli erittäin tärkeä ja vastuullinen, sillä AM toimi yhteyshenkilönä CGI:n ja merkittävän asiakkaan välillä tehtävänänsä saada aikaan uusia myyntiprojekteja. AM:n tuli myös toimia läheisessä yhteistyössä CGI:n palvelutuotanto-organisaation kanssa ollakseen perillä yhtiön tuotantoedellytyksistä. AM:n tehtävä edellytti erittäin hyviä vuorovaikutus- ja yhteistyötaitoja. AM:llä ei ollut omia alaisia, mutta hänen edellytettiin toimivan hankkimaansa projektia varten perustettavan asiakastiimin vetäjänä.

Lahtisella oli jo työsuhteensa koeaikana ilmennyt yhteistyöongelmia CGI:n palvelutuotannosta vastaavan infraliiketoimintayksikön kanssa, minkä johdosta Volanen oli keskustellut toimitusjohtajan kanssa siitä, joudutaanko Lahtisen työsuhte koeajan perusteella päättämään. Lahtiselle oli kuitenkin päätetty antaa mahdollisuus korjata toimintaansa. Ongelmat olivat jatkuneet

ja palvelutuotantoyksiköstä useammalta taholta oli tullut valituksia Lahtisen yhteistyökyvyttömyydestä oman organisaation ja työtovereiden kanssa sekä passiivisuudesta asiakkuuden hoitamisessa. Lahtinen oli ollut vaikeasti tavoitettavissa eikä riittävässä määrin osallistunut sisäisiin palaverihin. Keskustelujen jälkeen Lahtiselle oli 16.12.2008 annettu mainituista laiminlyönneistä kirjallinen varoitus. Lahtisen hoidettava asiakkuus oli vaihdettu sellaiseen, joka aikaisempaa vähemmässä määrin edellytti yhteistoimintaa infraliiketoimintayksikön kanssa. Lahtisen hoidettavaksi annettuun asiakkuuteen ja sen kehittämiseen oli asetettu suuret odotukset ja kasvutavoitteet. Lahtinen oli saanut hankituksi yhden suurehkon tilauksen, mutta häneltä oli odotettu enemmän. Lahtinen ei ollut täyttänyt odotuksia ja hänen toimintansa oli edelleen ollut passiivista, eikä hän ollut riittävässä määrin pitänyt yhteyttä asiakkaaseen. Lahtinen ei myöskään ollut järjestänyt asiakkuustiimin kokouksia, vaikka se olisi kuulunut hänen tehtäviinsä. Yhteistyöongelmat oman organisaation kanssa olivat jatkuneet. Volanen oli kuullut näistä asioista muilta organisaatioon kuuluvilta henkilöiltä ja itsekin havainnut, ettei tiimipalavereja oltu pidetty. Lahtinen ei ollut ilman eri kehotusta vastaanottanut asiakkaansa edustajan taholta esitettyyn tietopyyntöön, minkä johdosta hänelle oli annettu 15.6.2010 kirjallinen varoitus. Kysymys oli ollut samankaltaisesta yhteydenpidon laiminlyönnistä ja passiivisuudesta asiakassuhteen hoidossa, josta Lahtista oli varoitettu jo aikaisemmin. Volanen muilta organisaation jäseniltä kuuleman mukaan Lahtinen oli suhtautunut saamiinsa varoituksiin välinpitämättömästi ja pitänyt niitä aiheettomina, sekä perusteettomasti moittinut esimiehiään ja yritystä. Varoituksen jälkeen Volanen oli saanut Karttuselta 18.6.2010 sähköpostiviestin, jossa oli kritisoitu Lahtisen toimintaa samoista puutteista, jotka on edellä mainittu. Volanen oli antanut sähköpostiviestin 22.6.2010 Lahtisen luettavaksi ja käynyt tämän kanssa vakavahenkisen keskustelun, joka oli kosketellut samoja asioita, joista Lahtista oli aikaisemminkin varoitettu. Volanen ei muistanut, oliko hän käyttänyt keskustelussa sanaa varoitus, mutta oli keskustelun sellaiseksi tarkoittanut. Lahtinen oli suhtautunut palautteeseen kielteisesti katsoen, ettei vika ollut hänessä.

Volanen on kertonut keskustelujen jälkeen tulleen siihen johtopäätökseen, ettei Lahtisella ollut edellytyksiä jatkaa kyseisessä tehtävässään. Hän oli kuitenkin halunnut antaa Lahtiselle vielä mahdollisuuden ja ehdottanut Lahtiselle sähköpostitse 30.6. ja 1.7.2010, että tämä jatkaisi Volasen alaisuudessa entisin työnimikkein ja palkkaeduin, mutta ilman asiakasvastuuta. Lahtinen oli sähköpostitse vastannut katsoen kokevansa ehdotuksen arvonalennuksena, sekä perustellut, miksei ollut tehtävästä kiinnostunut, tekemättä mitään vastaehdotusta. Volanen oli myös saanut organisaatiosta kuulla, että Lahtinen jatkoi yrityksen ja esimiestensä mustamaalaamista. Volanen käsityksen mukaan Lahtisen menettely oli jatkunut samanlaisena koko työsuhteen ajan, eikä hän saamastaan palautteesta ja uusista mahdollisuuksista huolimatta ollut muuttanut toimintatapojaan. Vastaavia ongelmia ei todistajan työskentelyaikana ollut ollut kenenkään muun asiakaspalvelujohtajan suhteen. Volanen oli päättänyt siihen, että ainoa ratkaisu oli Lahtisen työsuhteen päättäminen.

Todistajina on kuultu myös Lahtisen esimiehinä toimineita Karttusta ja Mäntylää, henkilöstöjohtaja Virestä, henkilöstöpäällikkö Lambergia sekä

Lahtisen työtovereita Vuoriota, Tuomista ja Kalpiota. He ovat kertoneet Lahtisen yhteistyöongelmista, passiivisuudesta asiakassuhteessa sekä suhtautumisesta esimiehiin ja näiden antamaan palautteeseen tavalla, joka osaltaan tukee Volasen kertomuksen uskottavuutta.

Todistajina kuullut Lahtisen asiakasyritystä edustaneet Vertanen ja Liikamaa sekä Lahtisen entinen työtoveri Rautio ovat kertoneet Lahtisen toiminnasta olennaisilta osin käräjäoikeuden tuomiossa selostetulla tavalla.

Henkilötodistelun arviointi

Hovioikeus arvioi käräjäoikeuden tavoin, että Lahtisen toimintaa koko työsuhteen ajan seuranneen Volasen ja kantajan muiden esimiesten, henkilöstöhallinnon edustajien sekä Lahtisen työtovereiden olennaisten seikkojen osalta yhdensuuntaisilla kertomuksilla on ratkaiseva merkitys asian arvioinnin kannalta. Lahtisen puolesta esitetyn henkilötodistelun merkityksen osalta hovioikeus yhtyy käräjäoikeuden arviointiin.

Johtopäätökset

Hovioikeus hyväksyy käräjäoikeuden arvion siitä, että Lahtisen työtehtävää asiakaspalvelupäällikkönä on pidettävä erittäin vastuullisena, itsenäisenä ja työnantajan toiminnan kannalta merkittävänä. Asemansa huomioon ottaen Lahtisella on ollut korostettu velvollisuus menetellä saamiensa ohjeiden mukaisesti ja ottaa huomioon saamansa palaute.

Lahtiselle on työnantajan toimesta annettu kirjalliset varoitukset 16.12.2008 ja 15.6.2010. Lisäksi Volanen on kertomallaan edelle kirjatulla tavalla antanut Lahtiselle tämän menettelyn johdosta vakavaa suullista palautetta 22.6.2010, mitä palautetta ei kuitenkaan voida arvioida nimenomaisesti suulliseksi varoitukseksi. Hovioikeus katsoo, että Lahtiselle 16.12.2008 annettu varoitus ei ole vanhentunut, koska Lahtisen vastaava moitittava menettely on jatkunut.

Hovioikeus katsoo tulleen selvitettyksi, että Lahtinen on työsuhteensa aikana jatkuvasti toiminut tavalla, jonka johdosta hänellä on ollut vakavia yhteistyöongelmia oman organisaationsa sekä työtovereidensa ja esimiestensä kanssa. Hänen suhtautumisensa hoidettavana olleeseen asiakassuhteeseen on ollut passiivinen eikä hän ole yltänyt asetettuihin tavoitteisiin. Lahtinen ei saamistaan kahdesta varoituksesta ja muusta vakavasta kielteisestä palautteesta huolimatta ole muuttanut toimintatapojaan, vaikka hänelle on annettu useita mahdollisuuksia korjata toimintaansa työnantajan edellyttämäksi eri esimiesten alaisena ja hoitaen eri asiakkuuksia. Tämän lisäksi Lahtiselle on vielä tarjottu mahdollisuutta jatkaa työtään ilman nimettyjä asiakkuuksia, mihin tarjoukseen Lahtinen on suhtautunut torjuvasti. Tämän seurauksena työnantajan sekä itsenäisessä ja vastuullisessa asemassa työskennelleen Lahtisen välille on syntynyt vakava luottamuspula. Näillä ja muutoin käräjäoikeuden tuomiosta ilmenevillä perusteilla hovioikeus hyväksyy käräjäoikeuden oikeudellisen arvion työsuhteen irtisanomisen osalta sekä lopputuloksen.

Oikeudenkäyntikulujen korvausvelvollisuus

Hovioikeus hyväksyy kärjäoikeuden ratkaisun oikeudenkäyntikuluja kärjäoikeudessa koskevalta osalta.

Lahtinen on muutoksenhaun hävinneenä velvollinen korvaamaan vastapuolensa oikeudenkäyntikulut hovioikeudessa. Oikeudenkäyntikulujen kohtuulliseksi määräksi hovioikeus arvioi 20.000 euroa.

Tuomiolauselma

Kärjäoikeuden ratkaisun lopputulosta ei muuteta.

Jarno Lahtinen veloitetaan suorittamaan CGI Oy:lle korvaukseksi oikeudenkäyntikuluista hovioikeudessa kohtuulliseksi harkitut 20.000 euroa korkolain 4 §:n 1 momentin mukaisine korkoineen kuukauden kuluttua hovioikeuden tuomion antamisesta lukien.

Valtion varoista maksetaan oikeustieteen kandidaatti Kristo Ristimäelle palkkioksi Lahtisen avustamisesta 4.922,50 euroa, arvonlisäveron osuutena 1.181,40 euroa, yhteensä 6.103,90 euroa, mikä määrä jää valtion vahingoksi.

Muutoksenhaku

Muutosta tähän ratkaisuun saadaan hakea korkeimmalta oikeudelta valittamalla vain, jos korkein oikeus niillä erityisillä perusteilla, jotka ilmenevät oheisesta valitusosoituksesta, myöntää valitusluvan.

Valitusosoituksessa tarkoitettu määräaika valitusluvan pyytämiseen ja valituksen tekemiseen päättyy 6.2.2015.

Helsingin hovioikeuden puolesta:

Sanna Jonninen
lainkäyttösihteeri
lagskipningssekreterare

Asian ovat ratkaisseet: hovioikeudenlaamanni Jukka Heikkilä
hovioikeudenneuvos Jouko Rantanen
hovioikeudenneuvos Seppo Ovaskainen

Esittelijä: viskaali Liisamari Herala

Ratkaisu on yksimielinen.

11.9.2013

L 12/44534

LIITE _____

(Helsingin hovioikeuden rat-
kaistu asiassa S13/2701)

Kantaja Lahtinen, Jarno Juhani
040165-1854
c/o Lakiasiantsto Lexum/OTK Kristo Ristimäki
Eerikinkatu 41 B 74
00180 HELSINKI

Vastaaja Logica Suomi Oy
0357502-9
c/o AAtsto Bird & Bird Oy/AA Maisa Nikkola
Mannerheimintie 8
00100 HELSINKI

Asia Työsuhteen irtisanominen/purkaminen

Vireille 28.8.2012

Kanne

Kantaja on vaatinut, että vastaaja veloitetaan suorittamaan hänelle

1. korvauksena työsopimuksen perusteettomasta irtisanomisesta 16
kuukauden palkkaa vastaavat 94.978,72 euroa korkolain mukaisine
viivästyskorkoineen 1.10.2010 lukien

2. korvausta oikeudenkäyntikuluista viivästyskorkoineen

Perusteet

Kantaja ja vastaaja ovat solmineet 19.5.2008 toistaiseksi
voimassaolevan työsopimuksen. Kantaja on palkattu myyntimiehen
työhön tehtävänimikkeellä Account Manager ja hänen palkkansa on
ollut 5.936,17 euroa kuukaudessa.

Kantaja sai vastaajalta 15.6.2010 kirjallisen varoituksen. Kantaja on
kiistänyt varoituksessa yksilöidyn asiakastyön laiminlyönnin. Tosiasiassa
varoitusta on ollut aiheeton ja suhteettoman raskas seuraus siitä, että
kantaja oli epähuomiossa jättänyt vastaamatta 18.5.2010 lähetettyyn
asiakkaan tietopyyntöön. Kyseinen asia oli hoidettu kantajan toimesta
sen jälkeen ammattitaitoisesti.

Lisäksi varoituksen saatuaan kantaja kiinnitti erityistä huomiota
vastuullaan olevaan asiakastyöhön ja on varoituksen jälkeenkin hoitanut
vastuullaan olleen asiakastyön huolellisesti.

Tästä huolimatta vastaaja on irtisanonut kantajan työsopimuksen
1.9.2010 päättymään kuukauden irtisanomisajalla 1.10.2010.
Irtisanomisen perusteeksi on ilmoitettu irtisanominen työntekijästä

johtuvasta syystä varoituksen jälkeen. Irtisanomisilmoituksessa on viitattu 15.6.2010 päivätyyn kirjalliseen varoitukseen ja 22.6.2010 annettuun suulliseen varoitukseen.

Kantaja on kiistänyt laiminlyöneensä asiakastyötä varoituksen saatuaan. Hän ei ole saanut suullista varoitusta 22.6.2010. Hän ei ole kadottanut väitettyä perussopimuskappaletta.

Varoitusten taustalla olevissa toisistaan irrallisissa tapauksissa kantajan asiakkaan edustajat eivät ole moittineet kantajan toimintaa, vaan ovat päinvastoin osoittaneet kantajalle tyytyväisyytensä tämän työsuoritukseen.

Lisäksi kantajan toimenkuvan muutoksen 2.8.2010 jälkeen hän ei ole tehnyt sellaista asiakastyötä, mihin liittyvistä vastaajan väittämistä kantajan laiminlyönneistä vastaaja oli kantajaa kesäkuussa 2010 varoittanut. Kantajalla ei ole siten ollut edes mahdollisuutta korjata varoituksessa yksilöityä menettelyään ja eikä myöskään toisaalta uusia sitä.

Kantajalle 16.12.2008 annettu kirjallinen varoitus on vanhentunut eikä sen taustalla olleisiin seikkoihin ole myöhemmin edes palattu, joten se on merkityksetön irtisanomisperustetta arvioitaessa.

Vastaajalla ei ole ollut työsopimuslain 7 luvun 1 §:n mukaista asiallista ja painavaa perustetta irtisanoa 1.9.2010 kantajan työsopimusta. Vastaaja ei ole myöskään tarjonnut kantajalle muuta työtä.

Vastaaja on veloitettava korvaamaan kantajalle työsopimuslain 12 luvun 2 §:n nojalla 3-24 kuukauden palkkaa vastaava korvaus. Korvauksen suuruutta arvioitaessa on otettava korottavana huomioon, että kantaja on ollut irtisanomisesta lukien työtön saaden vain Kelan sairauspäivärahaa ja toimeentulotukea. Lisäksi vastaajan epäasiallisesti ja keinotekoisesti rakentama työsopimuksen irtisanominen on loukannut kantajan kunniaa.

Vastaus

Vastaaja on kiistänyt kanteen ja vaatinut korvausta asianosais- ja oikeudenkäyntikuluistaan viivästyskorkeineen.

Perusteet

Vastaajalla on ollut työsopimuslain 7 luvun 1-2 §:n mukainen henkilöön liittyvä asiallinen ja painava syy irtisanoa kantajan työsopimus.

Kantaja on laiminlyönyt olennaisesti työvelvoitteitaan, hän on ollut jatkuvasti yhteistyökyvytön keskeisten työpaikalla toimivien tahojen kanssa, laiminlyönyt keskeisiä työtehtäviään, käyttäytynyt epäasiallisesti ja rikkonut lojaliteettivelvoitetta työnantajaa kohtaan ja aiheuttanut siten luottamuspulan. Luottamuspulaa ja kantajan toimintaa arvioitaessa on lisäksi otettava huomioon kantajan johtava ja vastuullinen sekä korkeapalkkainen tehtävä yhtiön organisaatiossa sekä asiakasvastuu.

Kantaja ajautui jo noin puolen vuoden työskentelyn jälkeen vakavaan

ristiriitatilanteeseen vastaajan suurimman palveluyksikön avainhenkilöiden ja johdon kanssa. Lisäksi kantaja ei ollut vastannut hänelle osoitettuihin sähköposteihin, ei ollut tavoitettavissa eikä hänen toimintansa ollut hänen asemaansa nähden riittävän aktiivista. Kantajalle annettiin varoitus 16.12.2008 luottamuspulan johdosta, mikä varoitus ei ole vanhentunut, koska kantaja ei ole korjannut menettelyään.

Tämän jälkeen vastaaja pyrki kartoittamaan vaihtoehtoja tilanteen parantamiseksi. Kantajan tehtäviä muokattiin siten, että hänet siirrettiin tehtäviin toisen palveluyksikön kanssa. Samat ongelmat ja kantajan yhteistyökyvyttömyys kaikkien keskeisten työpaikan henkilötahojen kanssa kuitenkin jatkuivat ja vuonna 2010 toteutetun organisaatiomuutoksen yhteydessä kantaja siirrettiin uuden esimiehen alaisuuteen. Tällöin hänelle osoitettiin vain yksi tietty, mutta työnantajan toiminnan kannalta merkittävä asiakkuussuhde hoidettavakseen.

Tilanne ei kuitenkaan parantunut, vaan kantaja osoittautui samalla tavoin yhteistyökyvyttömäksi. Sama ongelma ilmeni myös uusien kollegoiden ja kantajan kanssa yhteistyötä tekevien tahojen antaman palautteen mukaan. Lisäksi kantaja laiminlöi olennaisesti ainoan vastuullaan olevaan asiakkuussuhteeseen liittyviä työvelvoitteitaan.

Kantajan vastuulle siirretty asiakas on kahteen kertaan 18.5.2010 ja 31.5.2010 esittänyt kantajalle tietopyynnön, johon kantaja jätti vastaamatta, vaikka häntä erikseen huomautettiin ja muistutettiin asiasta. Kantajan esimies kävi hänen kanssaan vakavan keskustelun 3.6.2010 ja antoi kirjallisen varoituksen 15.6.2010 asiakastyön laiminlyönnin johdosta.

Tämän jälkeen ilmeni niin sisäisesti kuin asiakkaan antamasta palautteestakin, että kantajan työn laatuun liittyvät ongelmat olivat huomattavasti laajemmat kyseisen asiakassuhteen hoitamisessa. Kantajan esimies kävi hänen kanssaan uudelleen vakavan keskustelun 22.6.2010 ja antoi kantajalle varoituksen myös suullisesti. Kantaja kuitenkin kyseenalaisti ylipäänsä saamansa varoituksen, kritisoi niitä julkisesti, heikensi työilmapiiriä eikä ottanut vakavasti huomautuksia ja varoituksia. Kantajan asenne vallitseviin ongelmiin oli piittaamaton.

Luottamuspulan tuli työsuhteen päättämishetkeen mennessä niin vakavaksi, että kantajan irtisanominen oli ainoa vaihtoehto. Kantajan asemassa olevan johtavan toimihenkilön on tullut tai olisi ainakin pitänyt ymmärtää myös ilman nimenomaisia varoituksia, ettei työsuhteen jatkamiselle ole enää edellytyksiä näin vakavan luottamuspulan vuoksi.

Kantajalle annetut kirjalliset varoitukset 16.12.2008 ja 15.6.2010 sekä suullinen varoitus 22.6.2010 ovat koskeneet kantajan samankaltaisia rikkomuksia ja ovat muodostaneet sopimusrikkomuksen, jonka perusteella vastaajaa ei voida kohtuudella vaatia jatkamaan kantajan työsuhdetta.

Kantajan vaatimus on myös määrällisesti täysin ylimitoitettu, perusteeton eikä hän ole esittänyt selvitystä hänelle aiheutuneesta vahingosta. Työsuhteen kesto on ollut lyhyt eikä vastaajan menettelyssä ole ollut

moitittavaa. Yhtiö on pyrkinyt aidosti antamaan kantajalle uusia tilaisuuksia työskentely- ja yhteistyöongelmien ratkaisemiseksi. Kantajan työsopimusta ei ole päätetty epäasiallisilla, keinotekoisilla tai loukkaavilla perusteilla. Viivästyskorke voidaan tuomita vasta haasteen tiedoksiannosta lukien.

Asiakirjatodisteet

Kantaja

1. Irtisanomisilmoitus 1.9.2010
2. Kirjallinen varoitus 15.6.2010
3. a-d Tietopyyntö 18.5.2010 liiteasiakirjoineen
4. a-d Kantajan viesti 26.2.2010 liiteasiakirjoineen
5. Karttusen viesti 18.6.2010
6. Liikamaan suositus
7. Volasen viesti 1.7.2010
8. Kirjallinen varoitus 16.12.2008
9. Kantajan työhakemuksia
- 10 Kantajan verotuspäätös
11. Palkkakuitti
12. Työsopimus 14.5.2008
13. Sähköposti 30.6.2010
14. Sähköposti 11.8.2010

Vastaaja

1. Työsopimus 14.5.2008
2. Kirjallinen varoitus 16.12.2008
3. Kirjallinen varoitus 15.6.2010
4. Sähköposti 18.6.2010
5. Sähköposti 30.6.2010
6. Sähköposti 11.8.2010
7. Sähköposti ja kirje 10.9.2010
8. Kaupparekisteriote
9. Irtisanomisilmoitus 1.9.2010
10. Tietopyyntö 18.5.2010 (K3a)
11. Volasen viesti 1.7.2010

Henkilötodistelu

Kantaja

1. kantaja tod.tark.
2. Tarja Rautio
3. Marika Liikamaa
4. Tapani Vertanen

Vastaaja

1. Tapio Volanen
2. Terhi Vires
3. Saara Lamberg
4. Tapani Karttunen

5. Ritva Vuorio
- 6 Toomas Kalpio
7. Janne Tuominen
8. Juha Mäntylä

KÄRÄJÄOIKEUDEN RATKAISU

Perusteet

Henkilötodistelusta

Vastaajan todistajat ovat kertoneet erittäin yksityiskohtaisesti ja yhtenevästi niistä lukuisista vastausperusteissa kuvatuista ongelmista, joita kantajan kanssa yhtiössä oli koko hänen työsuhteensa ajan. Vastaajan henkilötodistajat Tapio Volanen, Tapani Karttunen ja Juha Mäntylä ovat olleet kantajan esimiehiä tai hänen suorien esimiestensä esimiehiä ja siten pystyneet hyvin läheltä arvioimaan kantajan työsuoritusta koko työsuhteen ajan. Todistajat Terhi Vires ja Saara Lamberg ovat kertoneet vastaajan henkilöstöjohtajana ja -päällikkönä niistä lukuisista kantajan esimiesten, kollegojen ja tuotanto-organisaation henkilöiden yhteenotoista, joita kantajan työskentelyn ongelmat olivat aiheuttaneet. Todistajat Janne Tuominen, Toomas Kalpio ja Ritva Vuorio ovat kertoneet kantajan kollegoina asiakkuusjohtajan työssään edelleen täysin yhtenevästi kantajan työsuorituksen ongelmista ja kantajan poikkeuksellisen negatiivisesta suhtautumisesta hänen esimiestensä hänelle antamaan kritiikkiin, varoituksiin ja huomautuksiin sekä siitä, miten kantaja ei ole niistä huolimatta korjannut toimintaansa ja lisäksi jatkanut vastaajan johdon mustamaalaamista ja täysin perusteetonta arvostelua saamansa kritiikin ja varoituksen 15.6.2010 jälkeen.

Vastaajan esittämä henkilötodistelu on ollut niin yhdensuuntaista ja yhtenevää ja koostunut kaikista kantajan kanssa keskeisesti työskennelleistä ryhmistä koko työsuhteen ajalta, että sitä on pidettävä hyvin luotettavana ja kattavana. Vastaajan henkilötodistelua tukee keskeisesti asiakirjatodistelu koskien kantajan ja hänen esimiestensä sähköpostivaihtoja vuoden 2010 aikana.

Kantajan oma kertomus, jossa hän on riitauttanut vastausperusteet ja vastaajan todistajien kertomukset on ollut hyvin subjektiivista. Kantajan henkilötodistelu on tukenut kantajan kertomusta vain yhden asiakasryhmän näkökulmasta. Todistajat Vertanen ja Liikamaa ovat olleet S-ryhmän ja S-pankin asiakkaina pääsääntöisesti tyytyväisiä kantajan työsuoritukseen, mutta heidänkin näkökulmasta kantajan johtaman projektin kokonaistyöskentelyssä on ollut selkeitä ongelmia. Todistajat eivät ole voineet yksilöidä ongelmia kantajan toimintaan, mutta vastaajan edellä kerrottu henkilötodistelu on osoittanut, että tosiasiaissa ongelmat ovat johtuneet siitä, että kantaja on ollut passiivinen projektin tiimityöskentelyssä, on sooloillut eikä ole koordinoinut vastuullaan olleen projektin toimintaa niin, että asiakkaalle on syntynyt yhtiön näkökulmasta perusteettomia odotuksia ja projektin dokumentointi on jäänyt puutteelliseksi. Kantajan todistaja kollega Rautio on kertonut kantajan työskentelyn olleen vuonna 2010 S -pankin projektissa asiallista eikä

ollut nähnyt siinä moitittavaa. Vastaajan laaja henkilötodistelu on kuitenkin osoittanut laajat puutteet kantajan tässäkin työskentelyssä.

Tapahtumainkulusta vastaajan henkilötodistelun perusteella arvioituna.

Kantajan työtehtävä asiakaspäällikkönä (Account manager/client manager) on ollut erittäin vastuullinen, itsenäinen ja korkeassa asemassa yhtiön hierarkiassa. Yhtiöllä on ollut 3.000 työntekijää ja asiakkuuspäälliköitä on ollut noin 20-25 ja he ovat sijoittuneet palkkauksessa ja asemassa heti johtoryhmän alle korkeimman kymmenyksen joukkoon. Asiakkuuspäälliköitä on nimetty vain yhtiön johtaville suurasiakkaille ja heidän tehtävänsä on ollut toimia keskitetysti yhtiön edustajina asiakkaisiinsa nähden ja vastata myös koko yhtiön asiakkaan tuotantotiimin noin 10 henkilön projekteista ja ulkopuolisten yhteistyökumppaneiden projektityön yhteensovittamisesta, vaikka asiakkuuspäälliköillä ei suoria alaisia ole ollutkaan. Työn vastuullisuus, itsenäinen asema ja korkea vaatimustaso ja palkkaus ilmenee myös työsopimuksesta (kohta 4). Kantajan työ ei ole ollut pelkkää myyntimiehen työtä kuten hän on itse pyrkinyt pelkistämään. Vastaajan koko henkilötodistelu on ollut asiakaspäällikön toimenkuvan arvioinnissa täysin yhtenevästi edellä kerrotun mukaista.

Kantaja ajautui vuonna 2008 jo noin puolen vuoden työskentelyn jälkeen vakavaan ristiriitatilanteeseen vastaajan suurimman palveluyksikön avainhenkilöiden ja johdon kanssa. Lisäksi kantaja ei ollut vastannut hänelle osoitettuihin sähköposteihin, ei ollut tavoitettavissa eikä hänen toimintansa ollut hänen asemaansa nähden riittävän aktiivista eikä myöskään tuloksellista. Kantajalle annettiin varoitus 16.12.2008 luottamuspuolan johdosta, mikä varoitus ei ole käräjäoikeuden näkemyksen mukaan vanhentunut, koska kantaja ei ole korjannut menettelyään.

Tämän jälkeen vastaaja pyrki kartoittamaan vaihtoehtoja tilanteen parantamiseksi. Kantajan tehtäviä muokattiin siten, että hänet siirrettiin tehtäviin toisen palveluyksikön kanssa. Samat ongelmat ja kantajan yhteistyökyvyttömyys kaikkien keskeisten työpaikan henkilötahojen kanssa ja heikohko tulos kuitenkin jatkuivat ja vuonna 2010 toteutetun organisaatiomuutoksen yhteydessä kantaja siirrettiin uuden esimiehen alaisuuteen. Tällöin hänelle osoitettiin vain yksi tietty, mutta työnantajan toiminnan kannalta merkittävä asiakkuussuhde S -ryhmä hoidettavakseen.

Tilanne ei kuitenkaan parantunut, vaan kantaja osoittautui samalla tavoin yhteistyökyvyttömäksi. Sama ongelma ilmeni myös uusien kollegoiden ja kantajan kanssa yhteistyötä tekevien tahojen antaman palautteen mukaan. Lisäksi kantaja laiminlöi olennaisesti ainoan vastuullaan olevaan asiakkuussuhteeseen liittyviä työvelvoitteitaan. Edelleen kantajan tuloksellisuus tässäkin työssä oli vaatimatonta.

Lisäksi muiden laiminlyöntien jälkeen kantajan vastuulle siirretty S-ryhmän asiakas on kahteen kertaan 18.5.2010 ja 31.5.2010 esittänyt kantajalle tietopyynnön, johon kantaja jätti vastaamatta, vaikka häntä erikseen huomautettiin ja muistutettiin asiasta. Kantajan esimies Tapio

Volanen kävi hänen kanssaan vakavan keskustelun 3.6.2010 ja antoi kirjallisen varoituksen 15.6.2010 käytännössä asiakastyön laiminlyönnin johdosta. Normaalisti kyseisiin pyyntöihin kollegatodistajien mukaan vastataan jo samana päivänä. Kantaja ei ole esittänyt mitään järkevää selitystä laiminlyönnilleen.

Tämän jälkeen ilmeni niin sisäisesti kuin asiakkaan antamasta palautteestakin, että kantajan työn laatuun liittyvät ongelmat olivat huomattavasti laajemmat kyseisen asiakassuhteen hoitamisessa. Kantajan esimies Volanen kävi hänen kanssaan uudelleen vakavan keskustelun 22.6.2010 ja antoi kantajalle varoituksen tai sitä vastaavan huomautuksen myös suullisesti sekä antoi vielä tämän jälkeen 30.6.2010 uutta palautetta muusta kriittisestä kantajan tätä edeltävien ja varoituksen jälkeisten toimien johdosta. Volanen kertomusta on tukenut Karttusen kertomus ja sitä koskeva sähköpostivaihto (V 4-5, K7)

Kantaja kuitenkin kyseenalaisti ylipäänsä saamansa varoituksen, kritisoi niitä julkisesti, heikensi työilmapiiriä eikä ottanut vakavasti huomautuksia ja varoituksia. Kantajan asenne vallitseviin ongelmiin oli piittaamaton, ylimielinen ja hän kiisti kokonaan virheet omassa toiminnassaan ja katsoi täysin perusteetta muun työyhteisön sekä esimiehensä syyllistyneen perusteettomaan ajojahtiin. Tästä ovat kertoneet kollegat todistajat Janne Tuominen, Toomas Kalpio ja Ritva Vuorio sekä henkilöstöhallinnon todistajat Lamberg ja Vires erittäin yhtenevästi. Kantajan esimiehet yleensä ja erityisesti Volanen ovat yhtenevän henkilötodistelun perusteella olleet ammattitaitoisia, reiluja ja tasa-arvoisia, joten mitään syytä epäillä heidän arviointikykyään kantajan työsuorituksen sekä varoitusten ja kritiikin antamisen osalta ei ole esitetty.

Oikeudellinen arvio

Käräjäoikeus katsoo vastaajan koko henkilötodistelun perusteella kokonaisarviona selvitetyn, että luottamuspuola tuli työsuhteen päättämishetken mennessä niin vakavaksi, että kantajan irtisanominen oli ainoa vaihtoehto. Kantajan asemassa olevan johtavan toimihenkilön on tullut tai olisi ainakin pitänyt ymmärtää myös ilman nimenomaisia varoituksia ja erityisesti niiden jälkeen, ettei työsuhteen jatkamiselle ole enää edellytyksiä näin vakavan luottamuspuolan vuoksi (HE 157/2000 s. 100). Oikeuskirjallisuuden ja -käytännön mukaan, mitä itsenäisemmässä ja vastuullisemmassa asemassa työntekijä on, sitä ankarammin hänen velvoitteiden vastaista menettelyään arvioidaan.

Kantajalle annetut kirjalliset varoitukset 16.12.2008 ja 15.6.2010 sekä suullinen varoitus 22.6.2010 sekä tämän jälkeinen muu kritiikki kuten sähköpostit 30.6.2010 ja 1.7.2010 ja 11.8.2010 ovat olleet aiheellisia ja koskeneet kantajan samankaltaisia rikkomuksia -työtehtävien laiminlyöntiä, passiivisuutta, yhteistyökyvyttömyyttä sekä luottamuspuolaa ja ovat muodostaneet sopimusrikkomuksen, jonka perusteella vastaajaa ei voitu kohtuudella vaatia jatkamaan kantajan työsuhdetta.

Kantajalla on ollut koko ajan työsuhteensa loppuun saakka mahdollisuus korjata menettelyään, mutta hän on suhtautunut varoituksiin ja kritiikkiin

ylimielisesti ja väheksyvästi eikä ole muuttanut virheellisiä toimintatapojaan ja on lisäksi sen johdosta mustamaalannut esimiehiään ja yhtiön johtoa ja heikentänyt yhtiön työilmapiiriä. Yhtiö on pyrkinyt aidosti antamaan kantajalle uusia tilaisuuksia työskentely- ja yhteistyöongelmien ratkaisemiseksi. Kantajan työsopimusta ei ole päätetty epäasiallisilla, keinotekoisilla tai loukkaavilla perusteilla.

Vastaajalla on ollut työsopimuslain 7 luvun 1-2 §:n mukainen henkilöön liittyvä asiallinen ja painava syy irtisanoa kantajan työsopimus.

Kanne on hylättävä.

Avustajan palkkio

Oikeusapua ilman omavastuuta saaneen kantajan avustaja on laskuttanut toimenpiteistään 10.6.2013 alkaen 55,5 tunnin ajankäytön perusteella. Käräjäoikeus toteaa, että kysymyksessä on ollut varsin tavanomainen ja sinänsä selkeä työsuhteen irtisanomista koskeva asia, jossa on toimitettu lyhyt valmisteluistunto 12.6.2013 ja pääkäsitely 3.9.2013 seitsemän tuntia ja 4.9.2013 noin kolme tuntia. Valtioneuvoston oikeusavun palkkioperusteasetuksen 4 §:n mukaisena asian laatuun ja laajuuteen sekä suoritettuihin toimenpiteisiin nähden hyväksyttävänä ajankäyttönä on pidettävä vaaditun sijasta 30 tuntia.

Kantajan todistelukustannukset jäävät valtion vahingoksi.

Oikeudenkäyntikulujen korvausvelvollisuus

Kantaja on asian hävinneenä oikeudenkäymiskaaren 21 luvun 1 §:n perusteella korvausvelvollinen vastaajan kaikista tarpeellisista toimenpiteistä johtuneista kohtuullisista oikeudenkäyntikuluista.

Vastaaja on vaatinut korvausta yhteensä 34.191,91 euroa yhteensä 209 tunnin ajankäytön perusteella päälakimiehen 180 ja avustajan 150 euron tunnin tuntiveloituksella. Kantaja on kiistänyt vaatimuksen yhteensä 80 tunnin ajankäytön ylittävin osin ja kahden lakimiehen käytön osalta kokonaan, eli yhteensä 14.400 euron ylittävin osin.

Käräjäoikeus katsoo, että kahden lakimiehen käyttö on ollut edellä selostettu asian tavanomainen laatu ja laajuus huomioiden tarpeetonta ja ettei kantaja ole korvausvelvollinen siitä aiheutuneista ylimääräisistä kustannuksista, joiden määrä on ollut vähintään 50 tunnin ajankäyttöä vastaava määrä. Sinänsä vastaajan asianajotyö on ollut laadukasta ja tarpeellista asian selvittämiseksi kantajan kiistettyä kokonaan vastaajan esittämän perustellun vastauksen sisällön. Kantajan oma haastehakemus on ollut täysin puutteellinen vielä täydennytettynäkin ja on edellyttänyt vastaajan esittämää laajaa henkilötodistelua ja vastanäyttöä. Kantaja on vasta valmistelun jälkeisessä lausumassaan yksilöinyt kanneperusteensa ja vasta pääkäsitelyssä pyydettyä täsmentänyt vaatimuksensa 24 kuukauden sijasta 16 kuukauden palkkaa vastaavaan määrään.

Käräjäoikeus katsoo kohtuulliseksi oikeudenkäyntikulujen määräksi vaaditun sijasta yhteensä 25.000 euroa.

Tuomiolauselma

Kanne hylätään.

Kantaja Jarno Juhani Lahtinen velvoitetaan suorittamaan Logica Suomi Oy:lle korvaukseksi oikeudenkäyntikuluista 25.000 euroa korkolain 4 §:n 1 momentin mukaisine viivästyskorkeineen kuukauden kuluttua tuomion antamisesta lukien.

Valtion varoista maksetaan oikeustieteen kandidaatti Kristo Ristimäelle palkkioksi kantajan avustamisesta käräjäoikeudessa 3.000 euroa, arvonnäköveron osuutena 720 euroa, yhteensä 3.720 euroa, mikä määrä jää valtion vahingoksi.